

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Republikę Włoską.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 46 z 13.2.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Komisja Europejska

(Sprawa C-680/16 P) (¹)

(Odwołanie — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 2001/83/WE — Artykuł 30 ust. 1 — Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi — Przekazanie sprawy do komitetu uzależnione od warunku, że nie została podjęta uprzednio decyzja krajowa — Substancja czynna estradiol — Decyzja Komisji Europejskiej nakazująca państwom członkowskim cofnięcie i zmianę krajowych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych do użytku miejscowego zawierających 0,01% estradiolu w swej masie)

(2019/C 187/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (przedstawiciele: P. Klappich i C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.R. Killmann, A. Sipos i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 października 2016 r., August Wolff i Remedia/Komisja (T-672/14, niepublikowany, EU:T:2016:623), zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 6030 final z dnia 19 sierpnia 2014 r. dotyczącej pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, na podstawie art. 31 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów leczniczych do użytku miejscowego stosowanych u ludzi, o wysokim stężeniu estradiolu, w zakresie, w jakim zobowiązuje ona państwa członkowskie do przestrzegania przewidzianych w niej obowiązków w odniesieniu do produktów leczniczych do użytku miejscowego zawierających 0,01% estradiolu w swej masie, wymienionych i niewymienionych w załączniku I, na które posiadają pozwolenia Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel i Remedia d.o.o., z wyjątkiem ograniczenia, w myśl którego wskazane w tym załączniku produkty lecznicze do użytku miejscowego zawierające 0,01% estradiolu w swej masie mogą być jeszcze stosowane tylko dopochwowo.

- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami poniesionymi zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym, z wyjątkiem kosztów postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, które pokrywają Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel i Remedia d.o.o.

(¹) Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 marca 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Hiszpania) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Sprawy połączone C-70/17 i C-179/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuły 6 i 7 — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Zawarty w umowie warunek dotyczący natychmiastowej wymagalności kredytu hipotecznego — Stwierdzenie nieuczciwego charakteru części warunku — Uprawnienia sądu krajowego w przypadku warunku uznanego za „nieuczciwy” — Zastąpienie nieuczciwego warunku w umowie przepisem prawa krajowego)

(2019/C 187/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Strony w postępowaniach głównym

Wierzyciele egzekwujący: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Dłużnicy egzekwowani: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Sentencja

Artykuły 6 i 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, po pierwsze, że stoją one na przeszkodzie temu, żeby uznany za nieuczciwy warunek dotyczący natychmiastowej wymagalności kredytu hipotecznego został częściowo utrzymany w mocy poprzez usunięcie elementów przesądających o jego nieuczciwym charakterze w przypadku, gdyby to usunięcie sprowadzało się do mającej wpływ na istotę tych warunków zmiany ich treści, i po drugie, że te same przepisy nie sprzeciwiają się temu, aby sąd krajowy zarządził skutkiem nieważności takiego mającego nieuczciwy charakter warunku poprzez zastąpienie go przepisem, na którym został oparty ten warunek, w nowym brzmieniu, mającym zastosowanie w przypadku porozumienia stron pod warunkiem, że umowa kredytu hipotecznego nie może dalej obowiązywać w przypadku usunięcia tego mającego nieuczciwy charakter warunku i że stwierdzenie nieważności całej umowy naraża konsumentów na szczególnie niekorzystne konsekwencje.

(¹) Dz.U. C 121 z 18.4.2017.
Dz.U. C 231 z 17.7.2017.